

עפ"ג 1626/11/16 - פראס משארה נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים
לפני כב' השופט רפי כרמל, אב"ד
כב' השופט כרמי מוסק
כב' השופטת שירלי רנר עפ"ג 1626-11-16

פראס משארה
ע"י ב"כ עו"ד רמי עותמאן

המערער

מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים

נגד
המשיבה

פסק דין

ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום בירושלים (כב' השופט א' קורנהאוזר) בת"פ 33227-03-15 מיום 18.9.2016.

כללי

1. המערער הורשע בעבירת התפרצות למקום מגורים, לפי סעיף 406(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"); גניבה לפי סעיף 384 לחוק העונשין; והחזקת כלי פריצה לפי סעיף 409 לחוק העונשין. בגין מעשיו נגזרו על המערער 12 חודשי מאסר וכן מאסר על תנאי. הערעור הופנה כלפי חומרת העונש.

2. על פי האמור בכתב האישום, ביום 18.12.2014 בשעת לילה, התפרץ המערער, בצוותא עם סוכן משטרה ועם אדם נוסף בשם מוחמד, לדירה בירושלים המוחזקת על ידי משטרת ישראל, זאת לאחר שהסוכן קשר קשר לביצוע העבירה עם מוחמד. בהמשך, מוחמד יצר קשר עם המערער, הציע לו להצטרף להתפרצות, והמערער נטל במהלכה חלק פעיל. באותן הנסיבות, משהגיעו למקום, הראה הסוכן למוחמד ולמערער את הדירה, והשניים האחרונים חבשו על ראשם כובעים ועטו כפפות על ידיהם. המערער החזיק בלום. הסוכן מסר למוחמד את מפתח הכניסה לדירה ומוחמד מסר למערער את המפתח. המערער יצא מהרכב כשבחזקתו הלוט והלך לדירה. כעבור מספר דקות שב לרכב ומסר כי שמע רעש מהדירה הסמוכה וראה אור בדירה. לאחר שהסוכן הבהיר לו שהרכב של בעל הדירה לא נמצא, שב המערער לדירה. לאחר מספר דקות שב לרכב בטענה שהמפתח לא תקין. בשלב זה כעס מוחמד והלך ביחד עם המערער לדירה. המערער ומוחמד פתחו את דלת הכניסה באמצעות מפתח, עקרו את הכספת והכניסו אותה לקרטון, לקחו נעלי בלנסטון ושתי טלוויזיות פלאזמה. את הכסף שהיה בכספת חילקו ביניהם.

טענות הצדדים

3. לטענת המערער, שגה בית משפט קמא כשהתעלם מהעובדה כי אין המדובר באירוע שתוכן על ידי המערער, אלא הוא נקלע לסיטואציה לפיה המשטרה רצתה להפיל את המעורב הדומיננטי ולשם כך שודל והודח המערער להשתתף בביצוע העבירות.

4. בנוסף טען המערער כי בית משפט שגה כשהתעלם מכך שבמצב דברים זה עומדת לנאשם עילת הגנה מן הצדק על גבול הזיכוי ותחת זאת הרשיע אותו וגזר את דינו תוך התעלמות מהשידול וההדחה שהביאו למעורבותו של המערער. עוד נטען, כי לא ניתן משקל משמעותי לגילו של המערער, לכך שעברו רחוק ולא רלוונטי, לנסיבות האישיות והמשפחתיות, להליך שיקומו, לחרטה הכנה, גינוי המשפחה ולקליחת האחריות, חלקו היחסי והמאוחר ולשיקולים נוספים לקולא אשר עולים מתסקיר שירות המבחן.

5. כמו כן נטען כי בית המשפט לא קבע מתחם עונש הולם למעשה העבירה בשילוב נסיבות המקרה וחלקו היחסי של המערער, נסיבותיו האישיות של המערער, ותוצאת מעשיו. עוד טוען המערער, כי בית משפט קמא סטה לחומרא מרמת הענישה הנוהגת בעבירות כגון אלו בהן הורשע המערער בנסיבות המקרה, ובכך הופר עקרון אחידות הענישה. עוד נטען כי פרט לסוכן המשטרה קיים שותף נוסף אשר היווה את הרוח החיה באירוע ואשר נדון ל - 29 חודשי מאסר בפועל, אולם גם בגין עבירות נוספות (בהסכמה הוגש הרישום הפלילי של השותף). תקופת מאסר זו כוללת הפעלת 18 חודשי מאסר מותנה מעניין אחר ומאסר מותנה נוסף של 31 יום, דהיינו בגין תיק זה השותף נדון ל - 10 חודשי מאסר בלבד. בגזר הדין צוין כי חלקו של המערער שולי יחסית לחלקו של השותף אשר אף תכנן את האירוע. לגופו של עניין הוסף כי דינו של השותף נגזר לפני שנגזר דינו של המערער. חלפו כשנתיים מאז ביצוע המעשים, המערער היה משוחרר, לא נפתחו נגדו תיקים נוספים, ולכן יש מקום שלא למצות את הדין עם המערער, מה עוד שלא נשקפה בשעת האירוע סכנה שכן המשטרה הייתה מעורבת באירוע. מכל אלה התבקש להסתפק במאסר בעבודות שירות.

ב"כ המשיבה ביקש לדחות את הערעור. נטען כי אין מקום להשוואה בין המערער לבין שותפו, שכן השותף ריצה במצטבר למעלה מחמש שנות מאסר, כולל עונש מאסר אחר. הוגש הרישום הפלילי של המערער ונטען כי אין מקום לעונש של מאסר בעבודות שירות. עוד נטען כי נקבעו קביעות עובדתיות בהכרעת הדין, ולאור אלו העונש שהוטל על המערער בוודאי אינו מחמיר ובית משפט קמא פירט שיקוליו לעונש באופן ברור תוך התייחסות למכלול הנתונים.

דין

6. דין הערעור להידחות.

כלל הוא, כי ערכאת הערעור אינה נוטה להתערב בעונש שהושת בערכאה הדיונית, אלא אם מתקיימות נסיבות מיוחדות המצדיקות את הדבר, וכן במקרים בהם נפלה טעות מהותית בגזר הדין או שהעונש שנגזר סוטה באופן קיצוני מרמת הענישה הראויה (ע"פ 8344/14 אסור נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 15.3.2015); ע"פ 7430/13 שחרון טוחסונוב נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 3.3.2014)).

7. קיימת חומרה רבה בעצם ביצוע עבירת התפרצות לבית מגורים. עבירת ההתפרצות, פוגעת בביטחון האישי
עמוד 2

וברכוש וגורמת לתחושת פחד, למפח נפש ולפגיעה בפרטיות. פסיקת בית המשפט דנה בכך פעמים רבות והביעה את עמדתה בדבר הצורך למצות את הדין עם מבצעי העבירות הללו, תוך שימת דגש על העדפת האינטרס הציבורי על פני השיקולים האישיים (ראו: ע"פ 7453/08 מ"י נ' אואזנה (ניתן ביום 21.12.2008)). אף אם חלקו של המערער הינו קטן ומאוחר ביחס למעורבים האחרים וגם אם נסיבות האירוע עצמן הן לא מהחמורות שקיימות, המערער ביצע התפרצות לדירה בצוותא עם אחרים וידע על התוכנית במלואה בטרם יצאה התוכנית אל הפועל. בית משפט קמא קבע מתחם ענישה ראוי והולם את נסיבות המקרה. כמו כן, בית משפט קמא זקף לזכות המערער את הודאתו במיוחס לו אשר הביאה לחסכון בזמן שיפוטי ולייעול ההליכים. כמו כן, התחשב בית משפט קמא במשך הזמן בו שהה המערער במעצר בית מלא. בנסיבות העניין, ניתן לקבוע כי בית המשפט ערך את האיזון באופן ראוי והולם ואין מקום להתערב בגזר הדין.

8. אשר על כן, הערעור נדחה.

המערער יתייצב לריצוי עונש המאסר ביום 3/5/17 עד השעה 10:00, בבית המעצר ניצן.

ניתן היום, ו' ניסן תשע"ז, 02 אפריל 2017, במעמד ב"כ המערער, המערער וב"כ המשיבה.

שירלי רנר, שופטת

כרמי מוסק, שופט

**רפי כרמל, שופט
אב"ד**